

กสม.๕ และ กสม.๗

รายงานผลการพิจารณาคำร้องที่ขอให้เสนอ
เรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง
และรายงานผลการพิจารณาเพื่อเสนอแนะ
นโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุง
กฎหมายและกฎ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

รายงานผลการพิจารณาที่ ๖๘๒ /๒๕๕๖

เรื่อง ขอให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง กรณีขอให้เพิกถอนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) เนื่องจากเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

๑. คณะรัฐมนตรี
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

/๑. ความเป็นมา ...

๑. ความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๕๘๐/๒๕๕๕ ขอให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง กรณีขอให้เพิกถอนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจากมีบทบัญญัติ ยกเว้นให้ชายไทยผู้มีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่ตามบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวงดังกล่าวไม่ต้องเข้ารับราชการทหาร กองประจำการ ซึ่งเป็นการลิดรอนสิทธิและจำกัดสิทธิและเสรีภาพของชายไทยที่ประสงค์จะเข้ารับราชการทหารเพื่อ รับใช้ประเทศชาติ และขอคุ้มครองสิทธิในการสมัครเข้ารับการศึกษาทหารรักษาดินแดน (ร.ด.) ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นกรณีเร่งด่วน

๒. สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

๒.๑ เหตุแห่งการร้องเรียนและคำขอของผู้ร้อง

๒.๑.๑ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

หมู่บ้านบ้านใหม่พัฒนา หมู่ ๘ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง (เดิมอำเภอเมืองปาน ขึ้นอยู่กับอำเภอ แจ้ห่ม จังหวัดลำปาง) ขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจากผู้ร้องเห็นว่า กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวกำหนดให้ชนเผ่าต่างๆ ที่อยู่ในหมู่บ้าน เช่น กะเหรี่ยง เย้า แม้ว ฯลฯ ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้เป็นเหตุให้พลเมืองที่มีอายุตามเกณฑ์ถูกยกเว้นไม่ให้เข้ารับราชการทหารกอง ประจำการทั้งที่เป็นสิทธิของพลเมือง ดังนั้น ตามกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวผู้ร้องเห็นว่าส่งผลกระทบต่อประชาชน หมู่บ้านบ้านใหม่พัฒนาหลายประการ คือ ๑) ลิดรอนสิทธิพลเมือง ๒) ส่งผลให้ชายไทยบ้านใหม่พัฒนาเสียโอกาส และเสียสิทธิการเข้ารับราชการทหาร ๓) ทำให้ชายไทยหลายคนไม่มีโอกาสเข้าไปรับใช้ชาติ ๔) เด็กนักเรียนไม่มี โอกาสเข้าศึกษาหลักสูตรวิชาทหาร (ร.ด.) นอกจากนี้ยังกระทบต่อสิทธิที่จะเข้ารับราชการในหน่วยงานอื่นๆ ด้วย เนื่องจากในการสมัครเข้ารับราชการจะต้องยื่นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัญชีทหารเพื่อเป็นหลักฐานประกอบ ดังนั้นเมื่อ บุคคลดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่ให้เข้ารับราชการทหารก็ย่อมทำให้ไม่ได้รับใบรับรองจากราชการทหารด้วย ซึ่งบ้าน ใหม่พัฒนา เคยได้รับการลงบัญชีรับราชการทหารกองประจำการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้วทาง อำเภอเมืองปานได้ยกเลิกการลงบัญชีดังกล่าวเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และใช้กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวอีกครั้ง และกรณี บัญชีท้ายกฎกระทรวงดังกล่าว จากการสืบทราบข้อเท็จจริงทราบว่าได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ เหมือนกัน กล่าวคือ ในบางชนเผ่าของพื้นที่ที่ถูกกำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว กลับได้รับการยกเว้นให้ เข้ารับราชการทหารได้ เช่น ชนเผ่าแม้ว ที่อยู่หมู่บ้านขุนกลาง ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และ ชนเผ่าม้ง บ้านเข็กน้อย ตำบลน้ำซุน อำเภอหล่มสัก (ปัจจุบัน เขาค้อ) จังหวัดเพชรบูรณ์

๒.๑.๒ ผู้ร้องอีก ๓ คน

แจ้งว่า ได้ไปสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหารรักษาดินแดน (ร.ด.) เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ถูกปฏิเสธจากเจ้าหน้าที่ทหาร (ค่ายสุรศักดิ์มนตรี) ว่าไม่มีสิทธิสมัครเนื่องจากเป็นผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านอยู่ในเขตพื้นที่ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

๒.๑.๓ ความประสงค์ของผู้ร้อง คือ ๑) ขอให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองให้เพิกถอนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ๒) ขอคุ้มครองสิทธิในการสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหารรักษาดินแดน (ร.ด.) ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นกรณีเร่งด่วน โดยขอให้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖)

๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

๒.๒.๑

ผู้ร้องที่ ๑ ได้มี

หนังสือฉบับลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอเมืองปานเพื่อขอความชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการที่อำเภอเมืองปานได้ประกาศ แบบ สด.๓๘ ว่าบรรดาชายที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายเมื่ออายุย่างเข้า ๑๘ ปี เกิดปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมาย ณ ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ หากพ้นกำหนดดังกล่าวจะมีความผิดตามกฎหมาย ซึ่งในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีบรรดาชายที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย เมื่ออายุย่างเข้า ๑๘ ปี หรือเกิดปี พ.ศ. ๒๕๓๘ บ้านใหม่พัฒนา หมู่ ๘ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง ได้มาขอแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินที่สำนักงานสัสดีอำเภอเมืองปาน แต่ทางสำนักงานสัสดีอำเภอเมืองปานไม่รับลงบัญชีทหารกองเกินให้กับบรรดาชายที่มาขอแสดงตน ทำให้บรรดาชายดังกล่าวเสียสิทธิและเสียโอกาส

๒.๒.๒ ต่อมาอำเภอเมืองปานโดยปลัดอำเภอระดับชำนาญการ รักษาราชการแทน นายอำเภอเมืองปาน ได้ส่งหนังสือที่ ลป ๑๓๐๒/๓๑๔๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ความโดยสรุปว่า ตามที่

ผู้ร้อง ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ดังกล่าวตามข้อ ๒.๒.๑ นั้น ทางหน่วยงานสัสดีอำเภอเมืองปานไม่สามารถรับลงบัญชีให้ได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวยังมีผลบังคับใช้อยู่ แม้ว่าทางราชการจะแยกอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านเดิม ซึ่งชนชาวแม้ว และยาง เคยอาศัยอยู่ก็ไม่ทำให้ภูมิลำเนา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาวแม้ว และยาง ซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการเปลี่ยนแปลงไป ยังคงได้รับการยกเว้นต่อไปซึ่งหน่วยสัสดีอำเภอเมืองปานได้รายงานปัญหาข้อขัดข้องเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นในอำเภอเมืองปานให้กองทัพบกทราบแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการแก้ไข

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ถ้าหากมีการแก้ไขหรือยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เมื่อใด ทางอำเภอเมืองปานจะแจ้งให้ทราบต่อไป ส่วนแนวทางปฏิบัติสำหรับบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ เมื่อต้องการหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการลงบัญชีทหารกองเกิน เพื่อใช้ประกอบหลักฐานในการสมัครเข้าทำงาน สามารถมาขอหนังสือรับรองว่าอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นฯ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ที่อำเภอเมืองปานได้ โดยนำบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านมาด้วย เพื่อทางอำเภอเมืองปานจะทำการสอบสวน และออกหนังสือรับรองให้

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ณ ศาลาประชาคม บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๘ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง

๒.๒.๓.๑ ผู้ร้องที่ ๑ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๘ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง เป็นตัวแทนของชาวบ้านในหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

๒.๒.๓.๒ ผู้ร้องที่ ๑ เห็นว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ กระทบต่อสิทธิมนุษยชนของชาวบ้านในหมู่บ้านบ้านใหม่พัฒนา หลายประการ เช่น

๑) ทำให้ชาวบ้านเสียสิทธิและโอกาสในการทำหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ ในการพัฒนาตนเอง เสียสิทธิในการประกอบอาชีพ เช่น ในการรับราชการ ซึ่งหน่วยงานราชการมักจะระบุคุณสมบัติผู้สมัครว่าต้องผ่านการเกณฑ์ทหารมาก่อน

๒) กฎกระทรวงฉบับนี้ เป็นการเลือกปฏิบัติต่อประชาชนในหมู่บ้านกับชายไทยที่มีได้ถูกระบุไว้ในกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องการศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐอาจเห็นว่าประชาชนในหมู่บ้านไม่ใช่คนไทย แต่เป็นชนเผ่า ทั้งที่ประชาชนในหมู่บ้านก็มีบัตรประจำตัวประชาชน และมีสัญชาติไทย

๓) กฎกระทรวงฉบับนี้ออกมาใช้บังคับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และก็ยังนำมาใช้บังคับจนถึงปัจจุบัน ซึ่งอาจไม่มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ซึ่งคนไทยในหมู่บ้านได้มีการพัฒนาการศึกษาและหมู่บ้านเองก็ได้พัฒนาจนมีความเจริญขึ้นแล้ว จึงเห็นว่าควรยกเลิกกฎกระทรวงฉบับนี้

๔) การรับราชการทหารนั้นก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ต่อผู้รับราชการทหาร เช่น การได้รับเงินเดือน ได้รับการฝึกฝน พัฒนาตนเอง ไม่ต้องว่างงาน ดังนั้น หากประชาชนถูกยกเว้นไม่ได้รับราชการทหารก็จะทำให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์เหล่านี้

๕) ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๓ มีบุคคลในหมู่บ้านได้รับการเกณฑ์ทหารตามปกติ ตัวอย่างเช่น มีบัตรประจำตัวทหารกองประจำการ ออกบัตรวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และมีหลักฐานใบรับรองผลการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ารับราชการทหารกองประจำการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมี

ภูมิลำเนาอยู่ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง และพลทหาร มีหลักฐานเป็นบัตรประจำตัวทหารกองประจำการ วันออกบัตร ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นต้น

๒.๒.๓.๓ ผู้ร้องที่ ๒ และผู้ร้องที่ ๔ มีสัญชาติไทยตั้งแต่เกิด ได้ใช้สิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร (ร.ด.) เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ถูกปฏิเสธ และเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกิน เพราะทราบจากเพื่อนที่ไปขอลงบัญชีทหารกองเกินแล้วได้รับการปฏิเสธ

๒.๒.๓.๔ ผู้ร้องที่ ๓ มีสัญชาติไทยตั้งแต่เกิด เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ร้องที่ ๓ ไม่ได้ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกิน เพราะทราบจากเพื่อนที่ไปขอลงบัญชีทหารกองเกินแล้วได้รับการปฏิเสธ และผู้ร้องเคยเขียนใบสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร (ร.ด.) ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แล้วทางโรงเรียนเมืองปานวิทยาจะเก็บรวบรวมเอกสารหลักฐานแล้วไปดำเนินการต่อกับฝ่ายทหาร ต่อมาผู้ร้องที่ ๓ ได้ไปสอบถามที่โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา แต่ทางค่ายสุรศักดิ์มนตรี ภาค ๓ ปฏิเสธว่าหมู่บ้านผู้ร้องที่ ๓ อยู่ในเขตพื้นที่สีแดง ก็เลยไม่รับสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร (ร.ด.) ในวันดังกล่าวผู้ร้องที่ ๓ จึงรู้ว่าตนเองไม่มีสิทธิสมัคร

๒.๒.๓.๕ ผู้ร้องที่ ๒ - ๔ เห็นว่ากฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒(๖) เป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิและคุณสมบัติที่จะสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ขัดต่อ มาตรา ๓๐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒.๓ คำชี้แจงของผู้ถูกร้อง

๒.๓.๑ สัสดีอำเภอเมืองปาน

เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สัสดีอำเภอเมืองปานได้ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาและเป็นหนังสือต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังนี้

๑) สัสดีอำเภอเมืองปาน เห็นว่า กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ ควรยกเลิกเนื่องจากคนในพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าวมีสัญชาติไทยกันทุกคน มีการศึกษาและมีการพัฒนาในทุกด้าน เช่นการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม ประเพณี ไฟฟ้า

๒) สำหรับการรับราชการทหาร ผู้ที่ได้รับการเกณฑ์ทหารจะได้รับเงินเดือน และอาจได้รับยศตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

๓) กรณีบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ยกเว้นตามกฎหมายนี้ย้ายทะเบียนบ้าน ทางสัสดีอำเภอจะตรวจสอบว่าได้ย้ายมาจากที่ใด เคยอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นหรือไม่ ถ้าหากใช่ ก็จะไม่รับลงบัญชีทหารกองเกินให้

๔) เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สัสดีจังหวัดลำปางได้มีหนังสือแจ้งให้สัสดีอำเภอเมืองปานดำเนินการรวบรวมผลการสำรวจพื้นที่ใดสมควรยกเลิกการยกเว้นฯ และพื้นที่ใดสมควรได้รับการยกเว้นฯ แล้วประเมินผลการสำรวจ ดังนั้นเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สัสดีอำเภอเมืองปานได้รายงานผลการ

สำรวจข้อมูลดังกล่าวเสนอต่อสัสดีจังหวัดลำปางว่าเห็นควรยกเลิกเป็นพื้นที่ยกเว้น เพราะเดิมอำเภอเมืองปานขึ้นอยู่กับอำเภอแจ้ห่ม ปัจจุบันพื้นที่ยกเว้นเดิมได้ตั้งเป็นหมู่บ้านใหม่ อยู่ในอำเภอเมืองปาน ปัจจุบันบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ยกเว้นได้รับสัญชาติไทยหมดแล้ว และหมู่บ้านในพื้นที่ยกเว้นดังกล่าวมีสถานศึกษา ไฟฟ้า การติดต่อสื่อสาร การคมนาคม ความเจริญต่างๆ เข้าถึงหมู่บ้านหมดแล้ว และปัจจุบันชาวไทยที่อยู่ในพื้นที่ยกเว้นจบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อนุปริญญา และปริญญาตรีจำนวนมาก

๒.๓.๒ สำนักงานเลขานุการกองทัพบก กองบัญชาการกองทัพบก

สำนักงานเลขานุการกองทัพบก กองบัญชาการกองทัพบก ชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือที่ กท ๐๔๐๐ /๖๔๙๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ มีรายละเอียดดังนี้

สำนักงานเลขานุการกองทัพบกได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒ หน่วยงาน เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยได้ส่งให้หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน ซึ่งเป็นหน่วยระดับนโยบายในเรื่องการเกณฑ์ทหาร และให้กองทัพบกที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ที่เกิดข้อร้องเรียนและทั้งสองหน่วยงานได้ชี้แจงข้อเท็จจริงให้ทราบ ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้กำหนดการยกเว้นในเรื่องการเกณฑ์ทหาร ต้องออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบันใช้กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

๒) กฎกระทรวงดังกล่าวมีการกำหนดและเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปตามสภาพของการพัฒนา และลักษณะของปัญหาความมั่นคงในแต่ละสมัย ซึ่งได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงและกำหนดพื้นที่ยกเว้น และมีผลบังคับใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้ แต่กฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ก็ยังมีได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพและสถานการณ์ปัจจุบัน ในเรื่องของการพัฒนา ปัญหาความมั่นคง และการปกครองท้องถิ่นที่บางแห่ง อย่างไรก็ตามในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการเสนอขอแก้ไขกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อยกเลิกและกำหนดพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้น แต่ก็ไม่ผ่านการพิจารณาของสภากลาโหม ในเรื่องปัญหาผลกระทบต่อความมั่นคง

๓) ปัจจุบันกระทรวงกลาโหม ให้ทำการวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนในทุกประเด็นปัญหา และเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงลดระยะเวลาที่ยาวนานตามระบบราชการปกติลงเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงออกกฎกระทรวงฉบับใหม่ที่ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพการพัฒนาและพื้นที่การปกครอง โดยมีหน่วยงานสำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหาร กองทัพบก เป็นหน่วยเจ้าของโครงการ ระยะเวลาดำเนินการ ๓ ปี (ปี ๕๔ - ๕๖)

๔) ในส่วนของ กองทัพบก หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน ได้ทำหนังสือนำเสนอเรียน ผู้บัญชาการทหารบก (ผ่านกรมกำลังพลทหารบก) เมื่อ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อขอยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ.๒๕๑๘) ซึ่งจะต้องนำเสนอเรียนไปตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเพื่อพิจารณาต่อไป

๕) สำหรับในพื้นที่บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๘ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง นั้น ปัจจุบันยังคงเป็นพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้น ซึ่งร้อยตรี จตุพล ตั้งวงษ์ ซึ่งมารับตำแหน่งสัสดีอำเภอเมืองปาน

เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ พิจารณาเห็นว่าเป็นหมู่บ้าน ที่ได้รับการยกเว้นฯ ตามกฎกระทรวง จึงไม่ดำเนินการรับลงบัญชีทหารกองเกินให้กับชายไทยที่มีอายุย่างเข้า ๑๘ ปีบริบูรณ์ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่พื้นที่ดังกล่าว ซึ่งขณะนี้สำนักงานสัสดีจังหวัดลำปาง ได้ทำเรื่องเสนอปัญหาดังกล่าวตามสายงานถึงหน่วยบัญชาการรักษาดินแดนแล้ว เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในระดับนโยบายต่อไป

๖) และเนื่องจากยังไม่มีข้อกำหนดวิธีปฏิบัติต่อผู้ที่อยู่ในพื้นที่ยกเว้นที่มีการเปลี่ยนแปลงเขตการปกครองที่แน่ชัด ทำให้การพิจารณาของเจ้าหน้าที่สัสดี ใช้ดุลพินิจแตกต่างกันออกไปเช่นในห้วงปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๓ ผู้ดำรงตำแหน่งสัสดีในห้วงเวลานั้น มีการรับลงบัญชีให้กับทหารกองเกินให้กับชายไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในบ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๘ จริง โดยการพิจารณาจากชายไทยบางคนที่ได้รับสัญชาติไทยแล้วเป็นต้น ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงเกิดข้อร้องเรียนว่า สัสดีอำเภอเมืองปานคนปัจจุบันไม่มีความเป็นธรรม

สรุปปัญหาข้อร้องเรียนที่เกิดขึ้น เกิดจากการที่ยังไม่มีการแก้ไขกฎกระทรวงที่แน่ชัดทำให้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อาจคลาดเคลื่อนตามดุลพินิจของแต่ละคน ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะแก้ไขได้ต้องรอให้มีการแก้ไขหรือกำหนดกฎกระทรวงฉบับใหม่ที่มีความชัดเจน

๒.๓.๓ ปลัดกระทรวงกลาโหมและปลัดกระทรวงมหาดไทย ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

ในคราวประชุมคณะกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนฯ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องได้มาชี้แจงข้อเท็จจริง โดยมีผู้มาชี้แจง ดังนี้ พลตรี ชาติชาย แจ้งสี รองเจ้ากรมการสรรพกำลังกลาโหม เป็นผู้แทนปลัดกระทรวงกลาโหม พันเอก นิวัตินคร มัคเจริญ รองผู้อำนวยการกองสัสดีกรมการสรรพกำลังกลาโหม พันโท พัฒนชัย พัฒนเจริญ หัวหน้าตรวจและร่างกฎหมาย กองกฤษฎีกา ทหารและการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ พันโท อมร ญารักษ์ นายทหารเตรียมพล หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน กองทัพบก พันเอก ไตรจักร นาคะไพบูลย์ ผู้อำนวยการกองการสัสดี หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน กองทัพบก นายบรรจบ จันทรัตน์ หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานและระเบียบการทะเบียนราษฎร กระทรวงมหาดไทย และนายกฤษฎศ ภาชนะวรรณ หัวหน้างานพัฒนากฎหมาย กระทรวงมหาดไทย โดยมีประเด็นในการสอบถามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารพ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) มีเจตนารมณ์อย่างไร

๒. การออกกฎกระทรวงทั้งสองฉบับ ตามข้อ ๑. ดังกล่าว สอดคล้องหรือเป็นไปตามบทกฎหมายที่ให้อำนาจดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

๓. กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทยใช้หลักเกณฑ์ หรือข้อพิจารณาอย่างไรในการกำหนดบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ ให้เป็นบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้ และกำหนดให้เป็นบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับการศึกษาทหาร

๔. กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทยมีการบังคับใช้กฎกระทรวงทั้งสองฉบับนี้ในพื้นที่ต่างๆ ตามที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ อย่างไร มีการยกเลิกการใช้บังคับในบางพื้นที่ไปแล้วหรือไม่ อย่างไร

๕. ในปัจจุบันกฎกระทรวงทั้งสองฉบับนี้ ยังมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องใช้บังคับอยู่หรือไม่ อย่างไร

๖. กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทยมีแนวนโยบายที่จะมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงหรือยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ หรือไม่ อย่างไร

กระทรวงกลาโหม ชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

พลตรี ชชาติชาย ฯ ในฐานะผู้แทนปลัดกระทรวงกลาโหม ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ กำหนดหน้าที่ของชายไทยในการรับราชการทหาร ซึ่งมีผู้รักษาการ ๒ กระทรวง คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขณะที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นกฎหมายที่ให้เด็กเข้ารับการศึกษาวิชาทหาร ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการและออกกฎกระทรวง กฎหมายทั้งสองฉบับนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ถ้าเด็กที่ได้รับการฝึกวิชาทหาร (รต.) ก็จะได้สิทธิตามกฎหมายรับราชการทหาร คือได้ลดเวลารับราชการทหารหรือไม่ต้องเข้ารับราชการทหาร โดยได้รับการนำตัวขึ้นทะเบียนกองอำนวยการแล้วปลดเป็นทหารกองหนุนเลย

ในส่วนของพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ฯ นอกจากกำหนดหน้าที่ต่างๆ แล้ว ก็ยังมีในบางบทบัญญัติที่กำหนดข้อยกเว้น เช่นบุคคลตาม มาตรา ๑๓ จะยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหาร ซึ่งมาตรา ๑๓ จะมีบุคคลอยู่ ๓ ประเภท คือ (๑) พระภิกษุที่มีสมณศักดิ์ หรือที่เป็นเปรียญ และนักบวชในพระพุทธศาสนาแห่งนิกายจีนหรือญวนที่มีสมณศักดิ์ (๒) ผู้พิการทุพพลภาพซึ่งไม่สามารถเป็นทหารได้ และ (๓) คือบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้ในบางท้องที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงนี้ คือกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ โดยในบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวงมีพื้นที่ทั้งหมด ๒๖ จังหวัด ท้าร้อยกว่าหมู่บ้าน กฎหมายตามมาตรา ๑๓ นี้ บุคคลตาม (๑) และ (๓) จะได้รับยกเว้นไม่ต้องลงบัญชีทหารกองเกินเลยตามมาตรา ๒๐ กำหนดไว้ คือไม่เข้าสารบบเลย แต่สามารถให้นายอำเภอออกหนังสือรับรองว่าเป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ยกเว้นถ้าหากต้องการใช้หลักฐานทางทหารไปแสดงส่วนพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร ฯ เป็นการให้เด็กเข้ามาเรียนวิชาทหารและจะได้สิทธิไม่ต้องเข้ารับการศึกษาเลือกตาม พระราชบัญญัติรับราชการทหาร ฯ ในขณะนี้ถ้าหากเราได้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ นี้แล้ว

กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารฯ ข้อ ๒ (๖) ก็ไม่มีความจำเป็นเลยเพราะคนในพื้นที่ยกเว้นจะไม่มีแล้ว

คำถามในประการแรกที่ว่า กฎกระทรวงทั้งสองฉบับนี้มีเจตนารมณ์อย่างไร นั้น เห็นว่าบุคคลในพื้นที่ยกเว้นตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ เป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหารฯ เหตุผลในขณะนั้นตามที่ไปดูเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายที่ยกเลิกไปในปี ๒๕๔๘ เจตนารมณ์ในขณะนั้นก็น่าจะเป็นเพราะบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ห่างไกลเป็นอุปสรรคในการเดินทาง ยังไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้ ส่วนพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารฯ ได้กำหนดในเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะมีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ก็เลยกำหนดกฎกระทรวงข้อนี้ขึ้นมาด้วยว่าต้องไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่นี้

ในประเด็นคำถามที่ ๒ นั้น เห็นว่า กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ ออกรองรับกฎหมายตามมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหารฯ ที่ระบุว่ารายละเอียดให้เป็นไปตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ในส่วนของพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร ฯ ที่ออกกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ ฯ ข้อ ๒ (๖) ที่ออกมาเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติรับราชการทหารฯ เพราะเมื่อไม่ต้องลงบัญชีทหารกองเกิน ก็จะไม่อยู่ในสารบบบัญชีทหาร

ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ มาบังคับใช้นั้น ได้มีการยกเลิกการใช้บังคับในบางพื้นที่ไปแล้วหรือไม่ อย่างไร ขอเรียนว่า พื้นที่ยกเว้นก่อนนี้จะเป็นกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้วก็มาปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับที่ ๔๕ พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วก็ยังคงใช้เป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการอยู่ ซึ่งในเรื่องนี้ทางกระทรวงกลาโหมได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงกลาโหมและผู้แทนกระทรวงมหาดไทยจัดการประชุมไปก่อนหน้าที่คณะอนุกรรมการฯ จะเชิญมาชี้แจง เพราะว่าปัจจุบันมีปัญหาในการปฏิบัติ สาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงเขตการปกครอง บัญชีแนบท้ายกฎกระทรวงไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ด้านความเจริญของพื้นที่ การติดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ การไม่สอดคล้องกับกฎหมายอื่นๆ และในด้านความมั่นคงซึ่งได้ขอให้กองบัญชาการกองทัพไทยร่วมพิจารณา และได้เชิญผู้แทนกระทรวงมหาดไทยมาร่วมหารือ และได้ข้อสรุปรายงานปลัดกระทรวงกลาโหมแล้วว่าจะขอยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ ดังกล่าว ซึ่งขณะนี้ปลัดกระทรวงกลาโหมก็อนุมัติแล้วและก็ได้กรมพระธรรมนูญแจ้งไปยังกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบลงนามร่วมในร่างกฎกระทรวงและจะนำเข้าสู่สภากลาโหมประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๖ โดยจะยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ ทั้งฉบับ

พันโท พัฒนชัย ฯ ผู้แทนกรมพระธรรมนูญฯ ชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนในการขอยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ ดังนี้ ขั้นตอนแรกหลังจากที่ปลัดกระทรวงกลาโหมได้ลงนามแล้ว กรมพระธรรมนูญก็จะร่าง ตรวจร่างกฎกระทรวงแล้วจะเสนอไปที่กระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบในตัวร่างก่อน แล้วก็ให้นำเข้าสภากลาโหม หลังจากนั้นกรมพระธรรมนูญก็จะนำเรียนรัฐมนตรีนำเสนอมายังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้วก็ไปตามเส้นทาง คือ คณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อไป

พลตรี ขาดิชาชัย ฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ก่อนหน้านี้ทางกองทัพกโดยหน่วยบัญชาการรักษาดินแดนก็เคยหารือกระทรวงมหาดไทยในการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว แต่เมื่อนำเข้าพิจารณาในสภากลาโหม

มีผู้เสนอความเห็นว่าการได้พิจารณาในแง่ของความมั่นคงด้วย ก็เลยต้องกลับมาทบทวนใหม่เพื่อความรอบคอบ ทางสำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหาร กองทัพบก ได้ทำเป็นโครงการวิจัย (ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๖) ยังไม่แล้วเสร็จ และเมื่อต้นปีนี้ก็มีคนในจังหวัดน่านถวายฎีกา เมื่อได้มาพิจารณากันแล้ว มันมีด้านความเจริญของพื้นที่ ด้านการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ ถ้าดูให้ดีแล้วใน ๒๖ จังหวัดมีอำเภอพะเยาของจังหวัดเชียงราย ซึ่งจริงๆ อำเภอพะเยากลายเป็น จังหวัดพะเยาไปนานแล้ว ตามที่อนุกรรมการฯ ถามว่าตามบัญชีนี้ผู้ซึ่งไม่มีคุณสมบัติหมายความว่าอย่างไร นั้น เห็นว่าการไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้ตอนสมัยนั้น ตามตารางกำหนดว่าจะต้องเป็นชนชาว และที่บ้านอะไร หมู่ที่เท่าไร ในอำเภอนั้นๆ การขอยกเลิก กระทรวงกลาโหมก็เลยอ้างความเจริญ อ้างรัฐธรรมนูญ และบัญชีแนบท้ายซึ่งไม่เป็น ปัจจุบันแล้ว ซึ่งกรณีตามเนื้อหาตามคำร้องนี้ หมู่บ้านนี้จริงๆ เป็นหมู่ ๕ แต่นี้เค้าเป็นหมู่ ๘ เค้าขยายแยกออกมา ทีนี้ หากยังไม่ยกเลิกตรงนี้แล้ว สัสดีก็ยังอิงกฎหมายฉบับนี้อยู่ ก็จะเป็นการเลือกหรือละเว้นการปฏิบัติอีก จึงขอยกเลิก

พันเอก นิวัตินครฯ ชี้แจงว่า ในส่วนร่างกฎกระทรวงที่ร่างขึ้นมาใหม่นี้ กฎกระทรวงฉบับนี้จะมีผล บังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นจะแสดงให้เห็นว่าจะไม่ได้เริ่มต้นในทันที มีระยะเวลาในการให้เจ้าหน้าที่เตรียมการ ขณะเดียวกันผู้ที่มีผลกระทบก็ยังไม่ถึงหัวง นั้น การตรวจเลือกทหารนี้กำหนดภายใน เมษายน เพราะฉะนั้นหนึ่งร้อยแปดสิบวัน การตรวจเลือกครั้งนี้ก็จะต้อง ผ่านพ้นไป ทีนี้ในส่วนข้อ ๓ ของร่างกฎกระทรวงได้กำหนดให้บุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้ในเฉพาะบาง ท้องที่ และมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ฯ ที่อยู่ในกำหนดต้องเรียก มาเข้ารับการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ก่อนวันที่กฎกระทรวงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้สามารถขอใช้สิทธิลงบัญชีทหารกองเกินได้แต่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเข้ารับการตรวจเลือกทหาร เว้นแต่บุคคลผู้นั้น ประสงค์จะเข้ารับการตรวจเลือกทหารก็ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวน มอบหมายเรียกให้แก่ทหารกองเกินผู้นั้น เพื่อเข้ารับการตรวจเลือกทหารต่อไป

กระทรวงมหาดไทย ชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

นายบรรจบ ฯ ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย ชี้แจงว่า กระทรวงมหาดไทยโดยรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตามพระราชบัญญัติรับราชการทหารฯ โดยกระทรวงมหาดไทยดำเนินการในการเรียกพลมาตรวจเลือกตามความต้องการของฝ่ายทหาร ในทางปฏิบัติจะมี นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจ เพราะฉะนั้นการออกกฎกระทรวง จึงเป็นไปตามความต้องการของทหารใน สมัยนั้นที่ต้องการในเรื่องความมั่นคง ในเรื่องการสื่อสารภาษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวกชาวเขา เพราะถ้ามาเป็นทหาร อาจมีปัญหาในความมั่นคง ถ้าอยู่ในตะเข็บชายแดน สำหรับในปัจจุบันถ้าจะมีการยกเลิก ความเจริญเข้าถึงหมด ไฟฟ้าก็เข้าถึง จะมีส่วนน้อยที่อาจเป็นปัญหาบ้างในการกำหนดสถานะ เคยเรียนทางทหารว่าอาจมีชาวมอแกนกลุ่ม ซึ่งไม่ได้สัญชาติไทย กำลังดำเนินการกำหนดสถานะในปัจจุบันอยู่ โดยเฉพาะมอแกนที่เป็นชาวเลจริงๆ ที่ยังสื่อสาร ภาษาไทยไม่ค่อยได้ เช่น ที่อยู่ทางเกาะสินไห เกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง โกลีเขตพม่า แต่ว่าเมื่อได้สัญชาติไทย

แล้วทางทหารก็อาจมีมาตรการดูแลในการปฏิบัติเมื่อไม่ยกเว้นเขาแล้ว กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ขัดข้องที่จะยกเลิ
กฎกระทรวงฉบับนี้ แต่ว่าเป็นห่วงที่ว่าหากยกเลิกแล้วอาจมีการกระทำที่ผิดกฎหมาย ซึ่งทางทหารบอกว่าจะมี
มาตรการเข้าไปดูแล ดังนั้นกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ขัดข้อง

๓. ประเด็นเบื้องต้น

คณะอนุกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือ
ศาลปกครอง หรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมได้พิจารณาข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนตามคำร้องนี้แล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้อง
พิจารณาก่อนว่า เรื่องร้องเรียนของผู้ร้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะรับไว้
พิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) หรือไม่

**๓.๑ กรณีขอให้ยกเลิกหรือเพิกถอนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗**

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง
ในกรณีที่เห็นชอบตามที่ผู้ร้องเรียนว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและ
มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี
พิจารณาคดีปกครอง

และจากข้อเท็จจริงตามคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่ากฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ จำกัดสิทธิและเสรีภาพของชายไทยที่ประสงค์จะ
เข้ารับราชการทหารเพื่อรับใช้ประเทศชาติและทำให้ผู้ร้องไม่สามารถเข้ารับการศึกษาทหารรักษาดินแดน (ร.ด.)
ซึ่งจากการพิจารณาคำร้อง เห็นว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับ
ราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มีลักษณะเป็น “กฎ” ตามนิยามของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ และตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕
เนื่องจากกฎกระทรวงดังกล่าวมีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ
กล่าวคือ ได้กำหนดบุคคลที่ถูกยกเว้นมิให้เข้ารับราชการทหาร เป็นบุคคลที่ถูกนิยามไว้เป็นประเภท คือ บุคคลผู้มี
ภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ซึ่งการยกเว้นมิให้รับราชการทหารเป็นกรณีที่ถูกกำหนดอย่างเป็น
นามธรรม คือทุกครั้งที่มีการตรวจเลือกเข้าเป็นทหารกองประจำการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร
พ.ศ. ๒๔๙๗ บุคคลที่อยู่ในท้องที่ดังกล่าวก็จะได้รับการยกเว้นมิให้เข้ารับราชการทหาร

ข้อพิจารณาต่อไป คือ การเข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗
มาตรา ๗ บัญญัติว่า ชายที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย มีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน และตาม
มาตรา ๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติว่า บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร...

/ ทั้งนี้ ...

ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการรับราชการทหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้ ได้บัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ของชายที่มีสัญชาติไทย โดยถ้ามีอายุถึงเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดจะต้องไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกิน และรับการตรวจเลือกเข้าเป็นทหารกองประจำการต่อไป และหากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม เช่น ไม่มาลงบัญชีทหารกองเกิน หลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่มาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการตามหมายเรียกของนายอำเภอ เป็นต้น กฎหมายได้บัญญัติบทกำหนดโทษไว้ตามความในหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ดังนั้น การรับราชการทหารจึงเป็นหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ และหากไม่ปฏิบัติตามก็就会有ความรับผิด

แต่อย่างไรก็ตาม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับหลักความเสมอภาค โดยมีสาระสำคัญว่า บุคคลย่อมเสมอภาคในทางกฎหมายและได้รับคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ การศึกษาอบรม ฯลฯ จะกระทำมิได้ ซึ่งการเข้ารับราชการทหารแม้เป็นภาระหน้าที่ของบุคคล แต่บุคคลก็มีความเสมอภาคในการรับภาระหน้าที่ของรัฐ และบุคคลที่จะได้รับการยกเว้นมิให้ต้องเข้ารับราชการทหารก็ต้องมีเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จากข้อเท็จจริงตามคำร้องพบว่าการกำหนดบุคคลตามกฎหมายกระทรวงฉบับดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ จึงเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา การศึกษาอบรม อันกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของผู้ร้องตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และอาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะรับคำร้องไว้พิจารณาต่อไป

๓.๒ กรณีขอคุ้มครองสิทธิในการสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๖ บัญญัติว่า บุคคลผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหารต้องมีลักษณะคุณสมบัติ และอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ บัญญัติว่า บุคคลผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหารต้องมีลักษณะ คุณสมบัติ และอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้เฉพาะบางท้องที่ ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ การที่ผู้ร้องถูกปฏิเสธจากเจ้าหน้าที่ทหารว่าไม่มีสิทธิสมัครเนื่องจากเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านอยู่ในเขตพื้นที่ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ เห็นว่า เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๖ ประกอบ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ ฯ และ

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ ดังนั้น หากผู้ร้องจะใช้สิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ก็ต้องมีการยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ หรือ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ ฯ ข้อที่ ๒ (๖) ซึ่งต่อมาผู้ร้องได้แจ้งความประสงค์เพิ่มเติมโดยขอให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ ฯ ข้อที่ ๒ (๖) ดังกล่าวแล้ว เนื่องจากเห็นว่ากระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ดังนั้น ในเรื่องนี้จึงมีประเด็นว่า ผู้ร้องได้กล่าวอ้างว่ากฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ ฯ ข้อที่ ๒ (๖) ซึ่งมีลักษณะเป็น “กฎ” ตามนิยามของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ เนื่องจากกฎกระทรวงดังกล่าวมีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ กล่าวคือ ได้กำหนดบุคคลที่ถูกห้ามมิให้มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร เป็นบุคคลที่ถูกนิยามไว้เป็นประเภท คือ บุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งการกำหนดมิให้มีคุณสมบัติที่จะสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร เป็นกรณีที่ถูกกำหนดอย่างเป็นนามธรรม คือ ทุกครั้งที่มีการกรณิการรับสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ บุคคลดังกล่าวก็จะไม่มีสิทธิเข้ารับการฝึกวิชาทหาร กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะรับคำร้องไว้พิจารณาต่อไป

๔. ประเด็นแห่งคำร้อง

คณะกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม พิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องและที่ได้จากการตรวจสอบแล้ว เห็นว่า มีประเด็นแห่งคำร้องที่ต้องพิจารณา คือ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) เป็นกฎที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือไม่

๕. ข้อกฎหมาย

๕.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๕ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในทางกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถให้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

มาตรา ๗๓ บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม พักผ่อน และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๒๕๗ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑.๑

(๓) เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง ในกรณีที่เห็นชอบตามที่มิผู้ร้องเรียนว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

๑.๒

(๕) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎ ต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๕.๒ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย การขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination : CERD)

ข้อ ๑ ในอนุสัญญานี้ คำว่า “การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ” จะหมายถึง การจำแนก การกีดกัน การจำกัด หรือการเลือกโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว เชื้อสายหรือชาติกำเนิดหรือเผ่าพันธุ์กำเนิด ซึ่งมีเจตนา

หรือมีผลให้เกิดการระงับหรือกีดกันการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และในด้านอื่นๆ ของการดำรงชีวิตในสังคม รวมทั้งการระงับหรือกีดกันการใช้สิทธิเหล่านี้อย่างเสมอภาคของบุคคล

ข้อ ๒

๑. รัฐภาคีประณามการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และจะจัดให้มีนโยบายที่จะขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ และส่งเสริมความเข้าใจระหว่างชนทุกเชื้อชาติโดยวิธีการที่เหมาะสมและไม่รีรอ และเพื่อการนี้

(ก) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะไม่กระทำการใดๆ ที่จะเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสถาบัน และจะประกันว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน และสถาบันของรัฐทุกแห่งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น จะปฏิบัติตามพันธกรณีนี้

(ข) รัฐภาคีจะไม่อุปถัมภ์ ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ โดยบุคคลหรือองค์กรใด

(ค) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อทบทวนนโยบายของรัฐบาล ทั้งในกรอบแห่งชาติและระดับท้องถิ่น และแก้ไข เพิกถอนหรือยกเลิกกฎหมายหรือยกเลิกกฎหมายหรือกฎระเบียบใดๆ ที่มีผลก่อให้เกิดหรือแพร่ขยายการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติไม่ว่าในที่ใดก็ตาม

(ง) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะห้ามและยกเลิกการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยบุคคล กลุ่ม หรือองค์กร โดยวิธีการอันเหมาะสม ซึ่งรวมทั้งการออกกฎหมายที่ใช้ตามความจำเป็นของสถานการณ์

(จ) รัฐภาคีแต่ละรัฐจะสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่มุ่งประสานหลายเชื้อชาติเข้าด้วยกัน และการดำเนินการเคลื่อนไหว และการกระทำใดๆ ในอันที่จะขจัดอุปสรรคขวางกั้นทางเชื้อชาติตามความเหมาะสม และจะไม่สนับสนุนการกระทำใดๆ อันมีแนวโน้มที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ

หมายเหตุ ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ นี้ โดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และมีผลบังคับใช้กับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

๕.๓ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๓) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๕.๔ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไปโดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการ เฉพาะ

มาตรา ๔๙ การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้อง คดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๒ การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือสถานะของบุคคลจะยื่น ฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้

การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็น ประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้

๕.๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไปโดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการ เฉพาะ

๕.๖ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๑๓ บุคคลดังต่อไปนี้ ยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ คือ

ฯลฯ

(๓) บุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้เฉพาะบางท้องที่ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บุคคลตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๓) ให้ยกเว้นไม่ต้องลงบัญชีทหารกองเกิน

มาตรา ๔๔ บุคคลใดไม่มาลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ หรือไม่มาลงบัญชีทหารกองเกินใหม่ตามมาตรา ๑๙ หรือไม่ยอมลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา ๒๑ หรือไม่มารับหมายเรียกที่อำเภอตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าก่อนที่เจ้าหน้าที่ยกเรื่องขึ้นพิจารณาความผิด บุคคลนั้นได้มาขอลงบัญชีทหารกองเกินหรือขอลงบัญชีทหารกองเกินใหม่ หรือมาขอรับหมายเรียกที่อำเภอด้วยตนเอง หรือให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและเชื่อถือได้มาแทนตน แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกันเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๕.๗ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๒ ให้บุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้เฉพาะบางท้องที่ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๕.๘ พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๖ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหารต้องมีลักษณะคุณสมบัติและอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ บุคคลซึ่งสำเร็จการฝึกวิชาทหารตามหลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนดนี้จะได้รับสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและกฎหมายว่าด้วยยศทหาร

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๕.๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓

ข้อ ๒ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหารต้องมีลักษณะ คุณสมบัติ และอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑.๓

(๖) ไม่เป็นบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้เฉพาะบางท้องที่ ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

๖. ความเห็นของคณะกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เห็นว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นกฎที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องที่อยู่ในพื้นที่ คือ ชนเผ่าแม้ว บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๕ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง (ปัจจุบัน บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๘ ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง) เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา การศึกษาอบรม อันขัดกับหลักความเสมอภาค ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๐ และขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย การขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๗ บัญญัติว่า ชายที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย มีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน ดังนั้น เมื่อผู้ร้องซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ฯ มีสัญชาติเป็นไทยเช่นเดียวกับชายที่มีสัญชาติเป็นไทยในพื้นที่อื่น จึงมีสิทธิในหน้าที่รับราชการทหารตาม พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ การที่ผู้ร้องกำหนดยกเว้นสิทธิในหน้าที่ดังกล่าวโดยการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ฯ มาใช้บังคับซึ่งใช้วิธีการกำหนดจากการที่บุคคลนั้นเป็นชนเผ่าต่างๆ เช่น ชนชาวกะเหรี่ยง ยาง แม้ว ในพื้นที่นั้นๆ มาเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นๆ เป็นบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นทหารได้ นั้น กรณีจึงเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสาระสำคัญเหมือนกันให้แตกต่างกัน โดยอาศัยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา การศึกษาอบรม ส่วนการอ้างเหตุผลที่ว่าอาจมีปัญหาผลกระทบต่อความมั่นคงนั้น ไม่สามารถที่จะมาลบล้างหลักความเสมอภาคได้ ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลโดยมิได้มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญกำหนดให้อำนาจไว้เพื่อการนั้น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ เช่นเดียวกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) ที่กำหนดยกเว้นให้บุคคลที่อยู่ในพื้นที่ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา การศึกษาอบรม อันขัดกับหลักความเสมอภาค เนื่องจากการอยู่ในพื้นที่ยกเว้นตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ดังนั้น กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ฯ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ ฯ ข้อ ๒ (๖) จึงกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ร้องเองเห็นว่ากฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขัดต่อสภาพความเป็นจริง เพราะบุคคลในพื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ มีการศึกษาอย่างทั่วถึง ไม่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปในพื้นที่อื่นรวมถึงได้รับการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การคมนาคม ซึ่งต่อมากกระทรวงกลาโหมได้พิจารณาร่วมกับกระทรวงมหาดไทย โดยปลัดกระทรวง

กลาโหมได้อนุมัติหลักการให้ยกเลิกกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเพื่อพิจารณาอนุมัตินำร่างกฎกระทรวงเข้าพิจารณาในสภากลาโหมต่อไป

ดังนั้นคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นโดยสรุปว่า

๖.๑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) เป็นกฎที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องและบุคคลที่มีภูมิฐานะอยู่ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ฯ นี้ อันขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ และขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

๖.๒ เนื่องจากในขั้นการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้ ผู้แทนกระทรวงกลาโหมและผู้แทนกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงสอดคล้องตอกันว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ สมควรยกเลิก โดยปลดกระทรวงกลาโหมได้อนุมัติหลักการให้ยกเลิกกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเพื่อพิจารณาอนุมัตินำร่างกฎกระทรวงเข้าพิจารณาในสภากลาโหมต่อไป อันสอดคล้องกับความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ดังนั้นคณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าก่อนที่จะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงควรเสนอให้ผู้ร้องทั้งสามดำเนินการพิจารณายกเลิกกฎกระทรวงดังกล่าวตามขั้นตอนและวิธีการตามกฎหมายต่อไป คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงควรเสนอให้ผู้ร้องทั้งสามให้ดำเนินการเร่งรัดการพิจารณายกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ โดยเร็ว เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้เมื่อยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ ฯ ดังกล่าวแล้วก็จะส่งผลให้บุคคลตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ ไม่เป็นบุคคลที่ไม่มีสิทธิสมัครเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) อีกต่อไป ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๕) และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๓)

๗. มติคณะอนุกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะอนุกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๓ /๒๕๕๖

/ เมื่อวันที่ ...

เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ เห็นว่า ก่อนที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) ควรมีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายหรือกฎ โดยสมควรที่ผู้ถูกร้องทั้งสามจะได้ดำเนินการเร่งรัดการพิจารณาเพื่อยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยเร็ว ทั้งนี้เพื่อกู้มคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และให้นำความเห็นและมติของคณะอนุกรรมการฯ ตามข้อ ๖ และ ข้อ ๗ เสนอคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป

๘. ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

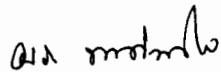
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พิจารณาแล้ว มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะอนุกรรมการด้านคดีสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองหรือฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ

๘.๑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๒ (๖) เป็นกฎที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องและบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ฯ นี้ อันขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕ มาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ และขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย การขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

๘.๒ เนื่องจากในชั้นการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้ ผู้แทนกระทรวงกลาโหมและผู้แทนกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงสอดคล้องตอกันว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ สมควรยกเลิก โดยปลัดกระทรวงกลาโหมได้อนุมัติหลักการให้ยกเลิกกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเพื่อพิจารณาอนุมัตินำร่างกฎกระทรวงเข้าพิจารณาในสภากลาโหมต่อไป อันสอดคล้องกับความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ดังนั้น ก่อนที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นควรเสนอต่อผู้ถูกร้องทั้งสามให้ดำเนินการเร่งรัดการพิจารณายกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ฯ โดยเร็ว เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๕) และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๓)

๙. มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการประชุม
ด้านคดีสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จึงมีมติให้เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอ
ในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อที่คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
จะได้พิจารณาดำเนินการเร่งรัดการพิจารณายกเลิกกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ ฯ โดยเร็ว เพื่อส่งเสริมและคุ้มครอง
สิทธิมนุษยชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๕) และ
พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๓)

(ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

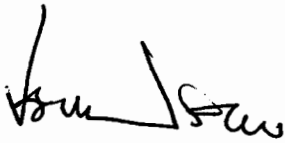
(นายแท้จริง ศิริพานิช)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

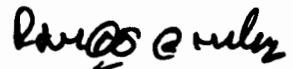
(นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายปริญญา ศิริสารการ)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางวิสา เบ็ญจะมโน)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ